

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy [redacted] a soudkyně [redacted] a [redacted] ve věci

žalobkyně:

- a) [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
obě zastoupené advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti
žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

o nahrazení projevu vůle na smlouvě o převodu pozemků

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v [redacted] ze dne [redacted] č. j. [redacted]

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyním na nákladech odvolacího řízení částku 37 820 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku advokátovi [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným rozsudkem vyhověl žalobě a nahradil projev vůle žalovaného k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu označených pozemků v k. ú. [REDACTED] a k. ú. [REDACTED]. Text smlouvy byl obsažen ve výroku rozsudku, žalobkyně podle této smlouvy nabyly nemovitosti do podílového spoluvlastnictví každá v rozsahu jedné ideální poloviny. Žalobkyním jako oprávněným osobám ve smyslu zákona o půdě vzniklo právo na vydání náhradních pozemků za nevydané pozemky v [REDACTED], resp. [REDACTED] jejich nárok byl zatím uspokojen jen zčásti. Žalovaný ocenil nárok nejprve částkou [REDACTED] Kč, ale následně jej přecenil na 1 [REDACTED] Kč. Žalobkyně proto vedly již tři soudní spory o nahrazení projevu vůle, a to u Krajského soudu v [REDACTED] pod sp. zn. [REDACTED] a u Krajského soudu v [REDACTED] pod sp. zn. [REDACTED] 7 a [REDACTED]. Krajský soud v [REDACTED] v citované věci řešil jako předběžnou otázku hodnotu nároku žalobkyň a určil ji na nejméně [REDACTED] Kč, Krajský soud v [REDACTED] pak ve věci sp. zn. [REDACTED] stanovil výši nároku na částku [REDACTED] Kč. Žalovaný proti všem rozhodnutím odvolacích soudů podal dovolání, a přestože v dovolacích řízeních neuspěl, nadále vůči žalobkyním zůstal nečinný. Soud prvního stupně v odůvodnění shrnul výsledky provedení dokazování, odkázal na citovaná rozhodnutí odvolacích soudů a dospěl k závěru, že hodnota restitučního nároku činí [REDACTED] Kč. Pozemek byl určen k zastavění, na stát byl převeden pro rozšíření [REDACTED] a pro výstavbu vzletové dráhy, a proto činí cena 1 m² nevydaného pozemku [REDACTED] Kč. Cenu nesnižovala srážka z důvodu nemožnosti napojení pozemku na veřejný vodovod, veřejnou kanalizaci a rozvod elektřiny. Soud prvního stupně shledal v postupu žalovaného svévoli a liknavost, stejně jako k tomuto závěru došly i soudy v předchozích zmiňovaných řízeních. Vydání požadovaných pozemků nebránila žádná zákonná překážka, jejich cena ve výši [REDACTED] Kč byla mezi účastníky nesporná. Z uvedených důvodů soud prvního stupně žalobě vyhověl, každé žalobkyni připadlo z jejich zbylého restitučního nároku [REDACTED] Kč.
2. Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalovaný, v odvolání setrval na svém dosavadním neměnném stanovisku, že restituční nárok žalobkyň ocenil správně na částku [REDACTED] Kč podle charakteru pozemků v době jejich odnětí. V době přechodu vlastnictví šlo o zemědělské pozemky, ke změně jejich charakteru došlo bez přičinění původního vlastníka. I kdyby měly být pozemky oceněny jako stavební, tak by z jejich ceny bylo nutno odečíst srážku podle oceňovací vyhlášky ve výši 20 % za nemožnost jejich připojení k vodovodní a kanalizační síti. Nárok žalobkyň by tedy nedostačoval k vydání náhradních pozemků, a proto žalovaný navrhol, aby odvolací soud změnil napadené rozhodnutí a žalobu zamítl. Namítl také, že soud prvního stupně neprovedl znalecký posudek, který žalovaný navrhl ke zjištění hodnoty restitučního nároku žalobkyň.
3. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (ust. § 212 a § 212a o. s. ř.) a shledal, že odvolání nebylo podáno důvodně.
4. Zásadní spornou otázkou mezi účastníky zůstávala hodnota restitučního nároku žalobkyň, ačkoli již byla zjištěna Krajským soudem v [REDACTED] ve věci [REDACTED] a později upravena zdejší soudem ve věci [REDACTED]. Oba odvolací soudy (stejně jako soud prvního stupně v posuzované věci) vyšly z toho, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 21. 9. 2005 byla právním předchůdcům žalobkyň v roce 1960 vyvlastněna část parcel [REDACTED] o výměře [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]. Hodnota tohoto pozemku podle znaleckého posudku porízeného Krajským soudem v [REDACTED] činila v době odnětí [REDACTED] Kč ([REDACTED] Kč). Zmiňovaný soud odmítl možnost aplikace srážky ve výši 60 % podle oceňovací vyhlášky pro pozemky, které nebyly stavebně srostlé s obcí, protože pozemek byl vyvlastněn ke speciálnímu účelu a jeho umístění mimo obec nemohlo mít vliv na ocenění, protože právě jeho umístění mimo obec umožnilo jeho začlenění do letištní plochy. Krajský soud v [REDACTED] понížil cenu o 20 % podle položky 3, 4 a 5 přílohy č. 7

oceňovací vyhlášky za nemožnost připojení pozemků k vodovodnímu a kanalizačnímu řádu a k rozvodu elektřiny na částku [REDAKCE] Kč. Zdejší soud ve věci [REDAKCE] dospěl k závěru, že proti této srážce hovoří stejná úvaha jako proti srážce ve výši 60 % za umístění pozemku mimo obec: pozemky byly na stát převedeny za atypickým účelem, byla na nich postavena pojízdná vzletová dráha a pro naplnění tohoto účelu bylo bez významu, zda pozemky bylo možné napojit na uvedené sítě, takže tento faktor nemohl mít vliv na jejich hodnotu.

5. Odvolací soud nenašel žádný důvod se odchýlit od závěrů Krajského soudu v [REDAKCE] [REDAKCE] ve věci [REDAKCE] zdejšího soudu ve věci [REDAKCE], ostatně žalovaný ani netvrdil nic nového, co by mohlo vést k jejich změně. Obě rozhodnutí byla podrobena přezkumu v dovolacím řízení ([REDAKCE]), ani v jednom případě nebylo dovolání úspěšné. Stejně jako oba uvedené soudy tedy odvolací soud shledal, že tu nebyl prostor pro aplikaci srážky za umístění pozemku, ani srážky za nemožnost připojení pozemku k inženýrským sítím. Umístění pozemků mimo obec nemělo vliv na jejich cenu, naopak je činilo vhodným pro účel, pro který byly odnаты. Pozemky nebylo možno k sítím připojit již v době přechodu vlastnictví, ale ani tato okolnost nesnižovala jejich hodnotu, pro možnost jejich začlenění do letištní plochy bylo připojení k sítím zcela bez významu. Proto bylo nutno nevydané pozemky ocenit jako stavební bez jakýchkoliv srážek a jejich cena činila [REDAKCE] Kč.
6. Soud prvního stupně nepochybil, pokud neprovedl žalovaným navrhaný znalecký posudek ke zjištění hodnoty restitučního nároku žalobkyně. Hodnota nároku byla stanovena v předcházejících řízeních a nebyl tu žádný důvod, aby soud prvního stupně zatěžoval řízení prováděním nadbytečného důkazu. Ostatně žalovaný ani nenamítal, že by znalecký posudek porýzený Krajským soudem v [REDAKCE] vykazoval nějaké vady, pro které by bylo třeba jej v tomto řízení nahradit posudkem novým.
7. Výše dosud neuspokojeného nároku žalobkyně tedy umožňovala vydání náhradních pozemků požadovaných žalobkyněmi v tomto sporu. Mezi stranami byla nesporná cena náhradních pozemků i okolnost, že jejich vydání nebránila žádná zákonná překážka. V řízení před soudem prvního stupně bylo prokázáno, že pozemky byly zařazeny do veřejných nabídek, jednalo se tedy o pozemky vhodné k vydání.
8. Žalovaný od roku 2015 nejenže neuspokojil nárok žalobkyně, ale neumožnil jim ani účast ve veřejných nabídkách s poukazem na údajně přecerpanou hodnotu restitučního nároku. Žalovaný nerespektoval rozhodnutí soudů, jimiž byla stanovena výše restitučního nároku žalobkyně, a nijak jim nepřizpůsobil svoje stanovisko ani další postup. V uvedeném postoji žalovaného shledává odvolací soud zřetelnou liknavost a svévoli, která umožnila mimořádný postup žalobkyně v jejich požadavku na vydání konkrétního náhradního pozemku (např. NS ČR [REDAKCE] a další).
9. Odvolací soud se tedy ztotožnil s rozhodnutím soudu prvního stupně, které jako věcně správné potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř., včetně výroku o nákladech řízení, jímž byl žalovaný zavázán nahradit úspěšným žalobkyním veškeré náklady řízení (ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.).
10. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že právo na jejich náhradu bylo rovněž přiznáno plně úspěšným žalobkyním. Náklady na jejich straně zahrnovaly dva úkony právní služby po [REDAKCE] Kč pro každou žalobkyni (výše odměny byla určena podle ust. § 7, 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu), 2 režijní paušály po [REDAKCE] Kč a 21% DPH, tj. celkem [REDAKCE] Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo pokud má být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu účastníkům, a to k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 11. července 2018

předseda senátu